

SYYSKUU
9/2012

SISÄLTÖ

.....
MUISTOJEN AARREKALLA

.....
TUIMALAN RATSUTALLI
LUKU 2

.....
LAPSUUDENMUISTOJA
PUTKILAHDESTA

.....
UITTOKEKSIT



KAIKILLA HUIPUILLA

.....
VUOREN VALLOITTAJA

.....
MINUN KOULUPÄIVÄNI

.....
KIITOS ILMOITTAJILLE,
ILMAN TEITÄ TÄMÄ LEHTI EI VOISI
ILMESTYÄ TÄSSÄ LAAJUUDESSA.

.....
TILAA KYLÄLEHTI LAHJAKSI!



Putkilahden Kylälehti

Putkilahden kylälehti myös internetissä:
www.putkilahti.net

Perustettu 1993.
Ilmestyy 12 kertaa vuodessa.
Kylän paras tiedottaja.

Irtonumero
2,00 euroa

Kuva: Mette Toikkanen



Joutsan Konehuolto

Jousitie 1 A, 19650 Joutsa

• JONSERED • HUSQVARNA • TOHATSU • DERBI • KEEWAY



• Myynti • Huolto • Korjaukset
• Varaosat • Myös muut merkit

(014) 882 298, 0500 710 416
Fax (014) 882 300

Puoti avoinna
ma-to 9.00-18.00
pe 9.00-19.00,
la 09.00-17.00
su 10.00 - 16.00

päivittäistavarat ✕
tilatuotteet ✕
valokopio- ja nettipalvelu ✕
kahvipiste ✕

PUHELIN: 010 3222 9710
Korpimarket Ky Virranpoika, VESPUOLENTIE 1950 B, 41870 PUTKILAHTI



Aune Turunen, päätoimittaja

Muistojen aarrevakalla

Vuodenaika on vaihtunut. Syksyn himmevät ehtooot ovat käsillä. On sopiva hetki raotella muistojen aarrevakkaa.

Virtasalmi siltoineen ja ympäristöineen on kautta aikojen ollut kylämme keskukseksi, jossa seudun ihmiset ovat kohdanneet toisensa usein työn touhussa tai juhlan tunnelmissa. Menneinä aikoina sillan läheisyydessä on sijainnut meijeri, kauppoja, kioski, saha, mylly, sepän paja ja vielä edelleenkin paikallaan seisoo nuorisoseurantalo. Sillan ympäristön alueeseen liittyy paljon muistoja, joiden kertominen ja talteen saattaminen olisi hyvin tärkeää. Kylälehti odottaa kirjoituksia aiheesta. Ei anneta muistojen himmetä olemattomiin.

Ensimmäinen muistelu lehdellemme on jo tullut. Tällä kertaa pääsemme seuraamaan harvinaisempaa työtaphtumaa Virtasalmella, tukkilautan uittamista historiallisen kivisillan alla. Historiallisia ovat myös valokuvat uittotapahtumasta ja seudun jo kauan sitten pois kadonneista rakennuksista.

Kylälehtemme muistelot siirtyvät ajassa ja paikassa avarammille alueille, kun toinen kirjoittajistamme kiidättää meidät Virtasalmen sillan alta ylös pilvien yläpuolelle Teidelle ja lopulta Kichelhahnin vuoren kautta Housuvuorelle. On suorastaan jännittävää saada lukea, mitä Goethe kirjoitti Kichelhahnilla sijaitsevan metsästysmajan seinään vuonna 1780. Hauska on huomata, kuinka

suuren runoilijan seinäkirjoituksella ja Housuvuoren satunnaisilla kävijöillä on ollut aivan samantyyppiset tuntemukset.

Luonnonkauneus on jäänyt erikoisesti mieleen myös naantalilaiselle kirjoittajallemme hänen muistellessaan Putkilahdessa viettämänsä lapsuusaikaa.

Muistojen aarrevakka on pohjaton. Kurkistetaan taas toiste mitä mielenkiintoista sieltä löytyy. Nautitaan syksystä ja himmevien ehtoiden rauhasta!

Putkilahden KYLÄLEHTI

(ISSN 1236665X)

PERUSTETTU 1993. ILMESTYY KERRAN KUUSSA.

KUSTANTAJA: PUTKILAHDEN KYLÄSEURA RY

PUHEENJOHTAJA: VEIKKO RIIKONEN

SÄHKÖPOSTI: VRIIKONEN@LUUKKU.COM

OSOITE: KÖNNÖNTIE 20, 41870 PUTKILAHTI

PUHELIN: (0400) 629 049

PAINOS: 340 KPL

TILAAJIA: 260 (Toukokuu 2012)

PAINOPIIKKA KOPPIVÄ KOPIJYVÄ OY, JYVÄSKYLÄ

KYLÄLEHDEN KEHITTÄMINEN

KYLÄLEHDEN YHTEYSHENKILÖT OTTAVAT VASTAAN EHDOTUKSIA LEHDEN KEHITTÄMISEKSI. HEILLE VOI TARJOTA MYÖS AINEISTOA JULKAISTAVAKSI. YHTEYSHENKILÖLUETTELO OIKEALLA.

TILAUSHINNAT 1. 1. 2012 ALKAEN

PERUSHINTA EUROA 23.00/12 NUMEROA

KESTOTILAUSALENNUS EUROA 3,00 / VUOSI

SUOMEN ULKOPUOLELLE LISÄHINTA EUROA 3,00/ VUOSI

IRTONUMEROT EUROA 2.00.

ILMOITUSHINNAT 1. 1. 2012 ALKAEN

PERUSHINTA 0,13 €/PALSTAMM.

TOISTUVA ILMOITUS 0,10 €/PALSTAMM

TAKAKANNEN VÄRI-ILMOITUS 0,05 €/PALSTAMM

KANNEN VÄRI-ILMOITUS 0,50 €/MM, TOISTUVA

ILMOITUS 0,40 €/PALSTAMM (140 MM LEVEYS)

ILMOITUKSESTA LASKUTETAAN VÄHINTÄÄN 20 €

YHDISTYSTOIMINTA SOPIMUKSEN MUKAAN

PUTKILAHDEN UUTISIA INTERNETISSÄ:

<http://www.putkilahti.net/>

PÄÄTOIMITTAJA:

AUNE TURUNEN P. (050) 464 3683

VESPUOLENTIE 1568, 41800 KORPILAHTI

SÄHKÖPOSTI: ETUNIMI.SUKUNIMI@PUTKILAHTI.NET

MUU TOIMITUSKUNTA:

VALTO KOSKINEN, TAITTO P. (050) 563 7344

SÄHKÖPOSTI: ETUNIMI.SUKUNIMI@PUTKILAHTI.NET

MARJA RIIKONEN, OSOITEREKISTERI, P. 040 064

7909

SÄHKÖPOSTI: RIIKOSKA(AT)LUUKKU.COM

LASSE ELFVENGREN, P. 040 705 6806

SÄHKÖPOSTI: LAELFVEN@PP.INET.FI

Uudet tilaukset:

Yllä mainitut yhteyshenkilöt

AINEISTOPÄIVÄMÄÄRÄ:

ILMESTYISKUUKAUDEN ENSIMMÄINEN PÄIVÄ



VOOKRATTAVANA PUTKILAHDESSA
JUHLA- TAI HARRASTUSKÄYTTÖÖN TOIMITILAA



Koulun käyttökorvaushinnat

	tunti	1/2 vrk	1/1 vrk
Koko koulu	20 euroa	50 euroa	80 euroa
Luokkahuone	5 euroa	15 euroa	
Jumppasali	5 euroa	15 euroa	
Keittiö ja ruokala	10 euroa		
Sauna	30 euroa/kerta		

Tiedustelut ja varaukset: Marja Riikonen p. 0400 647 909

Ilmoita

Putkilahden

KYLÄLEHDESSÄ

alkaen

vain 20 euroa/kerta



Kirjastoauto Martin aikataulut
Lisätietoja: p. (014) 266 4160
sähköposti: kirjasto.automartti@jkl.fi

Aikataulut 20.8.2012 alkaen:

Tiistaisin

13:30 - 13:50 Rantala, Etu-Varmantie 660

14:00 - 14:20 Etu-Varmantien ja Toroniementien tienhaara

14:25 - 14:45 Reina, Etu-Varmantie 300

15:00 - 16:00 Virran puoti

16.10 - 16.30 Töppöspohjantie 249 Järvinieniemi J

16.35 - 16:50 Töppöspohjantie 310 Järvinieniemi T

Kirjastoauton nettisivu:

www.jyvaskyla.fi/kirjasto/kirjastoauto/martti/aikataulut

Kirjaston aineistohakuun pääset tästä: www.aaltokirjastot.fi

IDO KYLPYHUONEKALUSTEET

Putket,
pumput,
vesijohtotarvikkeet,
muut LVI-tarvikkeet

Uponor



Myynti ja asennus
Heikki Vilkmán
19910 Tammijärvi
p. (0400) 244 362

orgs



Kerromme kerran viikossa
keskiviikkoisin koko pitäjän uutiset

Tilaa

KORPILAHTI
PAIKALLISLEHTI

ja
lue

Kokkotie 11 C 17, 41800 KORPILAHTI
p.040 1977 400, faksi 822 471
toimitus@korpilahtilehti.fi
ilmoitukset@korpilahtilehti.fi
www.korpilahtilehti.fi

**Parturi-Kampaamo
Mirkka Tuominen**

Tammijärventie 256
19910 Tammijärvi
puh. 044 5035128
ma-pe 9-17
ilt. ja la sop.muk.

*Auroran hoitoponi Tyyne
asustelee Muuramessa.*

TUIMALAN RATSUTALLI

luku 2



Heräsin aamulla ja katsoin ulos huoneeni ikkunasta. Oli sunnuntaiaamu. Kipitin alkertaan heti kun olin laittanut ylleni tallivaatteet. Otin pöydästä banaanin ja leivän. Kirjoitin äidille lapun jossa luki: "Olen tallilla soita kun iskä tulee kotiin tulen sitten itsekkin. Otin aamupalaa pöydästä! T: Hannele"

Juuri kun olin lähdössä Topi kipitti huoneestani ja sanoin sille: "Mene sohvalle nukkumaan äläkä herätä äitiä. Minä menen nyt tallille."

Tuntui ihan kuin se olisi ymmärtänyt ja meni kuin menikin sohvalle nukkumaan.

- Hei, hei, minä huikkasin sille mutta se ei viitsinyt edes päätään nostaa.

Laitoin oven kiinni ja kävelin Jennalle. Kun pääsin Jennan talon eteen ja pimpotin valkoista ovikelloa Jenna tuli ovelle unisen näköisenä.

- Miks' sulla on vielä yöpaita kun meiän piti mennä sinne tallille? minä kysyin hämmästyneenä.

- Mulla on huono olo ja en tuu tallille tänään, Jenna sanoi.

- Okei no harmi, minä vastasin.

- Mutta voitko tulla käymään meillä kun tuut kotiin ja kertoa tallin kuulumiset? Jenna kysyi.

- Joo tietenkin voin, mutta käyn sitten ensin syömässä kotona kun iskä tulee kotiin, sanoin Jennalle.

- Hyvä, mutta nyt mun pitää mennä lepäämään, Jenna sanoi väsyneen näköisenä.

- Joo, nähään sitten kun tuun käymään! huusin Jennalle, sillä olin jo lähtenyt kävelemään tallille päin.

Tullessani tallin eteen näin tallin takana jotain mustaa. Ajattelin, että se oli vain kissa joten päätin mennä sisälle. Kun astuin talliin sieltä leimahti nenääni ihana hevosten tuoksu. Se teki minut heti pirteämmäksi. Siirsin ensimmäisenä hevoset laitumelle, jonka Tiinan mies oli eilen tallin pihaan rakentanut. Hevoset olivat mielissään päästessään raikkaseen ulkoilmaan. Sen jälkeen

kävelin takaisin talliin ja vaihdoin karsinoihin uudet oljet, jotta hevosilla olisi mukavampi olla. Sitten vaihdoin karsinoihin uudet vedet ja laitoin ruoat valmiiksi. Kun olin tarpeeksi kauan puuhastellut tallissa ja se näytti minusta hyvältä hain hevoset sisälle syömään. Hevosten syödessä puhdistin niiden hoitotarvikkeita ja ratsastusvälineitä. Kun hevoset olivat syöneet ja olin viemässä niitä takaisin ulos huomasi tallin ikkunasta, että siellä satoi kaatamalla. En ollut kuullut ääntä koska olin puuhastellut niin paljon. Päätin jättää hevoset sisälle karsinoihin. Meinasin alkaa harjaamaan hevosia, kun muistin, että se piti jättää muiden tallityttöjen hommaksi. Olin kyllä tallin paras hoitaja ja muutenkin aktiivisin, mutta Tiina oli sanonut minulle, että parhaat hoitajat antoivat pienempien hoitaa hevoset suurimmaksi osaksi. Katsoin diplomia joka oli kiinnitetty tallin seinään ja jossa luki:

Hannele Lehtinen joka on tallin paras hoitaja ja ratsastaja on saanut

*kunniamerkinnän tallin varajohtaja
26.7.2009. Kiitos kuluneista vuosista!
Jatka samaan malliin, toivomme että
viihtyisit tallillamme vielä pitkään.*

*Terveisin tallin omistajat Tiina ja
Tatu.*

Hymyilin diplomille ja päätin lähteä Jennan luokse, koska tallissa ei ollut enää mitään tekemistä ja äiti ei ollut soittanut minulle vielä. Kun kävelin hiljaista soratietä Jennan taloa kohti ajattelin, että olisi ihanaa omistaa isona talli Jennan kanssa. Aika kummallista, mutta huomasin, että sade oli loppunut ja aurinko paistoi. Hetken kuluttua juttelinkin jo täyttä päätä Jennan kanssa. Jennallakin oli jo vähän parempi olo.

- Miten siellä tallilla meni? Jenna kysyi minulta.

- Hyvin, vastasin.

- Miksi olet noin apeana? Jenna kysyi.

- Harmittaa kun se talli paloi. Se oli minulle ensimmäinen hevostalli jossa kävin ja nyt sitä ei enää ole, minä vastasin surkeana.

- Niin, kyllä se minuakin harmittaa, mutta menneisyyttä ei kannata jäädä murehtimaan, koska sitä ei kuitenkaan voi enää muuttaa, Jenna yritti lohduttaa minua.

- Niin kai sitten, minä sanoin ja ryhdistäydin.

Vähän ajan päästä puhelimeni soi ja vastasin siihen.

- Moi, minä sanoin.

- Moi, tule kotiin syömään kun isäsikin tuli juuri, äitini vastasi puhelimeen.

- Selvä, olen Jennalla niin tulen juuri, vastasin.

- Hyvä! Nähdään kohta, äiti sanoi.

- Joo, sanoin samalla kun suljin puhelimen.

TEKSTI JA KUVA: AURORA RUTH (11 v.)

Lapsuudenmuistoja Putkilahdesta

Ensimmäinen selvä muistikuvani on, kun olin ylpeänä kertonut pesseeni "Hentriikan" esiliinannauhoja. Olin silloin ehkä 3-vuotias ja päivän päivähoitossa Ahlgrenin Henriikalla, jolla sattui olemaan pyykkipäivä. Olikohan lapsella luontainen kyky pitää työntekoa tärkeänä taitona?

Varsin varhain opin ymmärtämään ympäristön luonnonkauneutta. Alakoulun alettua muistan ihailleen katselleeni ikkunasta syksyn värejä koivuista – opetuksen seuraaminen taisi olla toissijaista.

Hyvät tienviitat elämään saimme tässä pienessä alkeiskoulussa, kiitos hyvien opettajien. Johanna T e r v o s e n ohjeena oli Toivonliiton ajama raittiuskasvatus sekä yhteisöllisyys, harrastuksiin osallistuminen ja lukeminen. Rauha A u l a s oli ottanut tunnetun lauseen "Ei oikeaan, ei vasempaan, vaan eteen eestä Suomenmaan" isänmaallisuuskasvatuksensa teemaksi.

Tulipa aika osallistua hiihtokilpailuihin, joita urheiluseura järjesti. Latu oli vieras ja olin eksynyt jollekin muulle ladulle. Kun joskus iltapäivällä pääsin tutulle mökille, poikkesin pyytämään lasillisen vettä. Se oli todella hyvää lähdevettä. Kun saavuin maalipaikalle, ei siellä ollut enää ketään. Kukaan ei olisi kaivannut, vaikka olisin paleltunut kuoliaaksi. – Niin jäi kaikki urheiluharrastukset loppuiäkseni.

– Tienoo oli todella kaunis ja kykeni parhaimpiin lajissaan rauhallisuuteen, turvallisuuteen ja kauneuteen verratessa niihin maailman kolkkiin, joihin minulla on ollut tilaisuus tutustua elämäni varrella.

Vain yksi hyvä ystävyys suhde oli riittävän vahva kestääkseen elämänpituisesti, mutta se oli erittäin merkitsevä.

Kansakoulun loputtua pääsin kauppaan harjoittelemaan. Palkakseni sain oravannahkaisen kaulurin ja toiselta kuu-kaudelta hienon huopaisen lierihatun. Se riitti. Sitten pääsin pikkupiiaksi, mutta pian havaitsin, että varmaankin kaikki toiset osaisivat täyttää paikkani paremmin. Työstä kyllä pidin ja miellyttävien ihmisten seurasta.

Sitten pääsin kansanhuoltoon toimisto-apulaiseksi. – Se työ oli sen laatuista, että ymmärsin täyttäväni paikkani työelämässä. Opiskelun tarve oli ollut mielessäni aivan pienestä alkaen – säästin kaikki vähäiset rahani sellaista mahdollisuutta varten. Seläin aikoinen aika koitti, mutta se onkin kokonaan eri asia.

Hyvää jatkoa putkilahtisille, jotka saatte elää tällä hienolla paikkakunnalla.

TERVEHTIEN

ELLI HOVINEN (OS. ELFVENGRÉN)



Putkilahden alakoulu, nykyisin Sininen koulu



Uittokeksit

Uintikausi oli alkamassa Putkilahdessa. Vedimme uimahousut päälle Hovisen varaston takana ja sitten kirmasimme kilpaa Virtasalmen sillalle. Loikkasin kaiteelta ensimmäisenä veteen. Vesi oli mustaa, koska oltiin varjon puolella. Kurottelin varpaillani alaspäin ja tunnustelin pohjakiviä. Ylös noustessani näin tumman hahmon edessäni. Heti pintaan noustuani huusin muille, että tässä on

uppotukki, alkää hypätkö. Olin osunut niin lähelle, että ylös noustessani ihoni kulki pitkän niljakasta puupintaa. Kukaan meistä ei ollut huomannut juuri ja juuri pinnan alla törröttävää tukkia. Se oli hengenvaarallinen jääne kevään uittotouhuista.

Lapsuudessani 1950-luvulla tukinuitto Virtasalmessa oli jokakeväinen tapahtuma.

Ylisjärvellä Herapohjassa tai Hiedan ran-

Tukkilautta Virtasalmessa 1938.

Sillan päässä Oksasen sauna, kioski, liiteri ja pääarakennus, jossa ei vielä ole uutta kahvilasiipeä. Takana Nupunlinnan rakennukset.

nassa koottiin tukkilautat, jotka hinattiin Virtasalmeen. Puomi avattiin ja puomipuut vedettiin kiinni molemmin puolin salmea. Keluvenemies kiristi puomia saadakseen tukit mahdollisimman lähelle silta-aukkoa. Väkeä oli aina paljon paikalla. Jos virtaus salmessa puuttui tai se oli kohti Ylisjärveä, miehet istuivat Oksasen kahvilassa tai tupakoivat rantakivillä. Odotus saattoi kestää tunteja, joskus parikin päivää. Joku saattoi käydä kokeilemassa, kulkeeko tukki vasta-



Keluvenemies kiristää puomia (Virtasalmessa 1938)

*Keksimiehet työssään (Virtasalmen sillalla 1938)*

virtaan, mutta pian sillalta kuului railakasta kiroilua ja odotus jatkui.

Lautan lojuessa salmessa ikään kuin toimettomana, meillä pikkupojilla oli juoksukilpailut. Katselimme etukäteen sopivan tuntuisen reitin, sitten rohkeasti ja vauhdilla pitkin tukkeja salmen poikki. Joskus pääsimme yli kuivin jaloin, joskus tuli vastaan täydellinen umpikuja ja oli pakko kastella vaatteet pipoa myöten. Etenkin propseja pitkin juostessa piti olla ketterä ja nopea.

Kun virtaus salmessa sitten kävi Ylisjärveltä Lähdelahdelle päin, alkoi kiihkeä toiminta. Keksimiehiä oli sillan molemmin puolin ja vielä alhaalla sillan kupeessa työntelemässä tukkeja eteenpäin. Kun virta oli suotuista, työkin sujui nopeasti. Keksit iskivät

tukkipuihin aamuyöhön asti. Hämmästelin monta kertaa, kuinka valtava tukkilautta oli yön aikana hävinnyt salmesta.

Sillan etelän puolelle kerättiin lautta, joka vedettiin mahdollisimman nopeasti salmesta pois. Lähdelahdella oli enemmän tilaa. Tukit vietiin Kääjinsalmesta hinaajalla eteenpäin. Lautta ui yleensä hyvin läpi, koska uittoaikaan keväällä vesi oli korkealla. Päijänteen isolla selällä piti olla tarkkana, ettei lautta hajoa. Jos se hajosi, tukkeja haettiin viikkokaupalla saarista ja lahdenpohjuksista.

Äitini Helvi Itäranta oli pari kertaa mukana uitossa. Hovisessa oli kevyt, aika lyhytvartinen keksi, jolla äiti kävi lykkimässä pöllejä sillalla.

Uiton loputtua keksityöntekijät saivat palkkansa. Usein tilit tehtiin Oksasen kahvilassa, mutta tällä kertaa työnjohtaja Pynnösen Otto perusti palkkakonttorinsa Hovisen kamariin. Miehet istuivat keittiössämme matka-arkun päällä tupakalla ja karistelivat tuhkaa hellan uuniin vuoroaan odotellessaan. Äitikin sai muutaman markan uitto-työstään ja vähän toimiston vuokraa. Seuraavana aamuna hän lähetti minut Poikolaisen kauppaan ostamaan kahvipaketin ja ison pussillisen vohvelikeksejä, uittokeksit.

TEKSTI: TAPANI ITÄRANTA

VALOKUVAT: TAPANI ITÄRANNAN ARKISTO



*Polku kivinen
suojaa täällä lymyyjän
rauhan hiljaisen.*

*Kaita tänne tie.
– Ahdas ura, sanovat
taivasiin myös vie.*

*Minun kirkkoni.
Liki mullan autuutta
– vailla torneja.*

Housutorppa

Kaikilla huipuilla

Euroopan korkein tulivuori Teide siintele ylväänä lentokoneen ikkunaan. Matkailija päättää jo ennen laskeutumista: tuonne on päästävä. Mitä olisi Teneriffan loma ilman vuorimatkaa. Kun bussi kaarteele kraatterilaaksoa Teiden juurelle ja tavoite lähenee, mielen valtaa kutkuttava jännitys. Köysiradalle kiemurtelee turistijono, malttamattomat tönivät toisiaan. Lopulta istutaan tiukasti rinnakkain vaunussa, ja yleneminen alkaa. Vatsanpohjasta rouhaisee ja horjuvin polvin astutaan huipulle rakennetulle tasanteelle. Mutta pilvet peittävät paksuna vaippana näköalan. Pettyneen turistin tyhjä virvoitusjuomapullo pomppii alas rinnettä.

Helsingin korkein rakennus oli aikanaan Hotelli Tornin. Sitä mainittiin jopa pilvenpiirtäjäksi, kunnes laitakaupungille rakennettiin korkeampia taloja. Tornin tornissa on nykyään suosittu pieni näköalabaari. Ystäväjoukko valtaa katutasossa hissini ja painaa ylintä nappia. Hetkessä ollaan jo korkealla, mutta vielä on kavuttava ahtaat kierreportaat ja siellä se on, suosikkipaikka. Kirkkaiden lasien kilinää, makeita drinkkejä, riehakasta iloa ja vauhdikasta menoa. Kolmannen naukun jälkeen voi avata oven ulkoterssille. Koko pääkaupunki kuhisee jalokojen juuressa. Naurattaa. Nyt ollaan korkealla, ihan huipulla. Kyllä meillä on hauskaa! – Vai onko?



*Über allen Gipfeln ist Ruh,
In allen Wipfeln
Spürest du
Kaum einen Hauch;
Die Vögelein Schweigen im Walde.
Warte nur, balde
Ruhest du auch.*

Runon kirjoitti nuori Goethe vuonna 1780 lyijykynällä pienoisen metsästysmajan puuseinään Kichelhahnin vuorella lähellä Ilmenautta. Majaa on vaalittu runoilijan muistoksi yli 230 vuotta. Kun katson mökin liikuttavaa kuvaa, tulee mieleeni oitis Housutorppa. Samat ovat majat, samat ovat vaeltajien tunteet! Runo oli koulukirjassani, ja kun tuolloin vielä piti opetella kaikenlaista ulkoa, painuivat rivit mieleeni. Tapailen runon säkeitä matkalla Housuvuorelle. Kivinen mutkikas polku johdattelee kulkijaa katajien ja näreiden ohitse. Oksat raapailevat käsivarteen ja välillä polku melkein katoaa heinikkoon. Malttamattoman nilkka voi nyrjähtää ja askelta pitää varoa. Lopulta maja ilmestyy esiin kuusien ja mäntyjen lomasta. Vaikutus on joka kerta sama. Mieli rauhoittuu, tasaantuu, ajatukset selkenevät. Majalle on aina otettava mukaan rukiiset voileivät ja vahvaa kahvia. Ikkunanäkymä

on ikiaikainen, tuttu ja turvallinen. Kun on varmistunut, että kaikki on ennallaan, torpassa ja ulkona, on aika oikaista lavitsalle, kuunnella hiljaisuutta ja nuuhkia vanhojen hirsiseinien tuoksua. Sammaleen hajua pyrkii seinänraosta sisälle, mutta hyvältä tuntuu.” Kaukana on vaino, riita, kaukana kavala mailma.”

Uskon, että torpan ja sen edestä avautuvan maiseman tenho on muillekin sama. Joku tulee huolissaan, joku on surun murtama, joku on levoton liiasta touhustansa. Mutta metsä, torppa ja maisema vaikuttavat samoin, antavat levon kulkijalle.

Goethe ei tietääkseni vaellellut Putkilahdessa, mutta Ilmenau taitaa muistuttaa seutuamme. Runoilija palasi Kichelhahnin majalle vielä 82-vuotissyntymäpäivänään yli viidenkymmenen vuoden jälkeen. Siitä voi päätellä, miten tärkeä pikku mökki vuorella hänelle oli. Yrittelin itse suomentaa runoa, kunnes huomasin, että minua paremmat kääntäjät ovat jo tehneet työn. Otto Mannisen käännöksen löysin, lisäksi Kyllikki Solanterän, Aila Gothonin ja Teivas Oksalan, mutta monia muitakin on. Teivas Oksala - housutorpankävijä hankin – pohtii, kuinka vaikea on tavoittaa runon henkeä suomenokseen. Siksi, ja myös siksi, että teksti niin

Päijänne illalla

Vuoren valloittaja

Sitä sanotaan, että olisi hyvä joskus ylittää itsensä ja tehdä jotain, mitä ei ole ennen ko- keillut. Minä kun muutenkin tykkään tuolla metsissä kulkea ja tutkia luontoa, niin pit- kään on ollut mielessä ajatus teltassa yöpy- misestä ihan yksin. Onhan sitä tullut telttail- tua lapsena paljonkin ja viime kesänä omassa

pihassa lasten kanssa, mutta ihan itseseni en ole aiemmin tohtinut metsässä yötä viet- tää. Oli siis aika tarttua härkää sarvista.

Vähän harmittelin sitä, etten ollut aiem- min saanut aikaiseksi toteuttaa metsäyötä, koska nyt oli viimeiset hetket toteuttaa haave- tältä kesältä ja minulla olisi vielä iltavuoro

töissä. Pakkasin teltan, makuupussin ja ret- kipatjan sekä vettä ja naposteltavaa mukaan. Villasukat otin myös siltä varalta, että tulisi kylmä yö – olihan jo elokuu ja lämpötila muutamana yönä laskenut yllättävän alas. Kello löi jo lähes kymmentä illalla, kun pää- sin lähtemään kotoa metsään. Kävelin jalan

voimakkaasti vetoaa lukijaan, runoa on moneen kertaan käännetty. Teivas Oksala sanoo, että suomennoksessa ei ole koskaan onnistuttu: jos henkäys toteutuu, timantti jää hiomatta, jos särvät hiotaan loppusoinnuin, henkäys tukahtuu.

Tässä, omassa käänöksessäni, ovat juuri nuo ongelmat: hiomaton, ei henkäystä

*Yli kaiken**on rauha.**Kaikilla huipuilla**et aisti henkäystäkään.**Lintuset vaikenivat metsässä.**Odota vain, pian**lepäät sinäkin.*

TEKSTI JA KUVA: TARJA NUOLIOJA

**HANKI UUDET JÄTEASTIAT MEILTÄ
KOTIIN TOIMITETTUINA**

600 ltr



240 ltr



◇ JÄTTEENKULJETUS

◇ VAIHTOLAVAT

◇ LOKAHUOLTO

◇ VIEMÄREIDEN AVAUKSET

◇ JÄTEHUOLTOTUOTTEIDEN
MYynti**SIHVARI OY**

www.sihvari.fi, info@sihvari

Puh. 010 525 1640

Päijänne aamulla

tuttuja teitä illan hämärtyessä. Se olikin retken jännittävin osuus, koska loppua kohden alkoi olla niin pimeää, että piti toden teolla keskittyä siihen mihin jalkansa pisti.

Kiipesin erään kotini lähistöllä olevan ”vuoren” laelle. Loppumatka oli todella työläs – kompuroidin ja puuskutin. Juuri ennen huippua minut toivotti tervetulleeksi lepakko. Se ei haitannut, pidän lepakoista. Katselin mäen päältä Päijänteelle tuntien hetken verran itseni todella pieneksi luonnon kauneuden edessä. Aurinko oli juuri laskenut ja taivaanranta hohti vielä punertavana.

Aloin sitten etsiskellä sopivaa teltanpysytyspaikkaa. Siinä vierähtikin tovi. Heinä oli kasvanut puuttomalla vuoren laella pitkäksi ja oli vaikea nähdä pimeässä maaston muotoja. Löysin lopulta sopivan kohdan eikä teltan pystytys kauaa vienyt. Napsin

vielä muutaman kuvan ja kömmmin teltaan. Paikan valinta oli kuitenkin vähän epäonnistunut pimeässä. Pohja oli aika muhkurainen ja jouduin levittämään retkipatjan itse asiassa puoliksi kuopan päälle. Väsy oli kuitenkin työpäivän jälkeen jo aikamoinen, enkä jaksanut kauan asetella patjaa. Annoin periksi uupumukselle ja kävin pitkäksi.

Uni ei tullut heti. Kuuntelin ympäröivää luontoa. Yllättävän hiljaista oli. Olin ehkä odottanut enemmän ääniä: rapinaa, kahinaa, huhuilua... yhtään ei pelottanut. Monet olivat minulle tunnustaneet, kertoessani suunnitelmastani, etteivät uskaltaisi itse yksin metsään yöksi. Minun mielestäni pelottavampaa olisi silti yöllä kaupungissa. Nukuin aika levottomasti, mutta nukuin kuitenkin. Heräsin aikaisin, sillä minun oli tarkoitus palata kotiin lapsia vahtimaan ennen mieheni töihin lähtöä. Unta ei tuona

yönä tullut montaa tuntia, mutta riittävästi. Mahdollisen univelan korvasi kyllä moninkertaisesti riemu itsensä voittamisesta ja uudesta kokemuksesta.

Tänä päivänä monet ihmiset eivät osaa olla yhtään yksin. Emme osaa hiljentyä, emmekä kuunnella itseämme. Vastaavasti liian monet joutuvat tahtomattaan olemaan liian paljon yksin, kenenkään välittämättä. Tasapaino on hukassa. Luontoyhteys on hukassa. Itse löysin tuolta retkeltäni taas hieman tasapainoa omaan elämäni ja myös yhteyden Äiti Maahan. Aion jatkossakin jatkaa metsäretkiäni ja varmasti myös yöpyä luonnon helmassa hiljentyen.

TEKSTI JA KUVAT: METTE TOIKKANEN

*Korpilahden yhtenäiskoulu*

Minun koulupäiväni

Käyn Korpilahden yhtenäiskoulua ja olen kahdeksannella luokalla. Putkilahdesta meitä yläasteelaisia on kaksi seiskalla, kuusi kassilla ja yksi ysiluokalla. Yhteensä koulussa on oppilaita noin neljäsataa. Lukiota Korpilahdella ei enää ole, joten Putkilahden lukiolaiset suuntaavat Joutsaan tai Jyväskylään.

Tässä tekstissä kerron tavallisesta koulupäivästäni.

On aamu ja uusi koulupäivä alkaa jälleen. Puuroa ja kupillinen kahvia aamiaiseksi ja kouluvaatteet päälle. Ja tietenkin seuraavaksi hiustenlaitto ja meikkaus. Laukku on jo pakattu edellisenä iltana mutta pitäähän sitä vielä tarkistaa puuttuuko sieltä jotain. Kaikki näyttää olevan mukana, joten alan

lähteä koulua kohti. Pyörällä hurautan kaverin pihaan, josta lähdän linja-autopsäkillä. Linja-automme Kainulainen saapuu klo 8.20 ja nousen kyytiin. Matka Korpilahdelle kestää noin puoli tuntia. Seuraavaksi vuorossa onkin koulunmäen kipuaminen ylös.



Ennen tunnin alkua ehtii vielä vaihtaa kuumiset kavereitten kanssa. Ensimmäinen oppitunti alkaa historialla, jossa käymme Venäjän sortokautta lävitse. Kahtena seuraavana tuntina on matematiikkaa ja äidinkieltä. Sen jälkeen onkin ruokailu ja ulkovaalitunti. Välitunnin aikana istuskelen ystävien kanssa ulkona ja juttelemme. Neljännellä tunnilla on englantia jossa tutustutaan Australiaan. Kahdella viimeisellä tunnilla on kuvaamataitoa ja kuviskansoiden tekemistä. Koulupäivän loputtua kello näyttää 14.50 ja koululaiset lähtevät pois koulusta. Minun pitää vielä mennä linja-autolla kotiin päin. Kotona ollaankin sitten ennen neljää. Mutta eihän se päivä siihen lopu, onhan vielä läksyt tekemättä.

TEKSTI: AURORA WEIJO

KUVAT: OSMO JA AURORA WEIJO

LÄHETTÄJÄ:
PUTKILAHDEN KYLÄLEHTI
VESPUOLENTIE 1977 B2
41870 PUTKILAHTI, FINLAND

CUTRIN

PARTURI - KAMPAAMO

Jovi & Jaikku

JENNA: ☎050 528 5612

NOORA: ☎041 505 6317

HEIDI: ☎040 353 3015

MARTINPOLKU 13C19
41800 KORPILAHTI

MYÖS RAKENNEKYNNET!

LM-SÄHKÖ

Korpilahdentie 808

19920 Pappinen

☎ 0400 476 559

- ▶ sähköasennukset
- ▶ teleasennukset
- ▶ sähkösuunnittelu

SÄHKÖ-HENKKA OY

**Sähköurakointi ja
antenniasennukset**

Kariharjuntie 9, 19650 Joutsa

Henkka: 0400 643 448



www.sahko-henkka.fi

**Tervetuloa palvelevaan
Korpilahden Osuuspankkiin**

Aukioloaikamme

ma - ke, ja pe klo 9 - 15.45 ja to 9 - 16.30

Korpilahden Osuuspankin puhelinpalvelu 010 254 5101
Tilit, kortit, säästäminen, sijoittaminen, lainaneuvonta

Yritysten maksuliikeneuvonta 010 005 151

Myyntipäällikkö Marja-Liisa Nieminen 010 254 5155
Notariaattiasiantuntija Reijo Säkkinen 010 254 5150
Toimitusjohtaja Tuomas Kupsala 010 254 5160

op.fi verkkopalvelu www.op.fi
Verkkopalveluneuvonta 0100 0500

Vahinkovakuutukset Pohjola 0303 0303



KORPILAHDEN

Osuuspankki

HPN-Pelti

rakennuspeltityöt
ammattitaidolla



0500 615263

www.hpn-pelti.fi/
Koppelkalliontie 1 B 9
41800 Korpilahti

Referensikohde Putkilahdessa:
Koulupuiston uusi katto (2004)



Maa- ja vesirakentamisen palveluita yli 20 vuoden kokemuksella.

**Maanrakennus
Ari Helminen Oy**

19950 Luhanka puh. 0400-648 231

**KORPILAHDEN
APTEEKKI**

p. (014) 821 775

Avoinna:

ma - pe 9 - 17

la 9 - 13



**LUHANGAN
SIVUAPTEEKKI**

p. (014) 877 271

Avoinna:

ma - pe 9.30 - 16.00

www.korpilahdenapteekki.fi

Paikallista parempaa palvelua!

- Päivittäistavarat
- Seo automaatti: bensiini, polttoöljy ja diesel
- Puutarhatuotteet
- Ravintola Uppotukista keittolounas klo 11-14, pizzauuni kuumana joka päivä!
- Internet asiakaskäytössä
- Matkahuolto, noutopiste
- Asiamiesposti

Kauppa avoinna 4.6. alkaen:
ma-pe 9-20, la 9-18, su 12-16

Ravintola Uppotukki 4.6. alkaen:
ma-la 9-22, su 12-20

Ravintola
UPPOTUKKI



Tervetuloa!



MARKET LUHANKA

Rantatie 1, Luhanka puh. 040 865 3117